

I. L. R. Punjab and Haryana

(1968)1

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਦਯਾ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.

ਕੇਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ , - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ, - ਜਵਾਬਦੇਹ.

1966 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 23 ਤੋਂ ਆਈ ਦੂਜੀ ਐਪ।

24 ਮਾਰਚ 1967 ਈ.

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ ਐਕਟ V)— S. 151, O. 22 R. 4 — ਪੈਪਸੂ ਮਨੀ ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪੈਸੇ ਦੀ ਮੁੜ ਕਵਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ — ਮੁਕੱਦਮਾ ਰੁਕਿਆ — ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮਰਨ ਵਾਲਾ ਇਕਮਾਤਰ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ— ਇਸ ਦੇ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੇ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁੜ- ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ - ਮੁਕੱਦਮਾ - ਕੀ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ - ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ - ਕੀ ਇਲਾਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਛੋਟ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਪੈਦਾ ਹੋਣ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਪਹਿਲਾਂ ਭੇਜੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਰਜ਼ੀ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਨਹੀਂ, ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਲੇਬਲ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ।

ਸ੍ਰੀ ਜੇਪੀ ਗੁਪਤਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਕਪੂਰਥਲਾ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ 19 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਰਜਿੰਦਰ ਲਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਫਗਵਾੜਾ, ਮਿਤੀ 24 ਜੁਲਾਈ, 1965 ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਰਿਮਾਂਡ ਵਿੱਚ ਲੈ ਕੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। er

ਟੀ ਇਰਥ ਸਿੰਘ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਲਈ ਐਮ. ਆਰ. ਏ. ਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਇੱਕ ਡੀਵੋਕੇਟ।

ਆਰਡਰ ਕਰੋ

ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.— ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਸੀਮਾ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇਸ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਜਨਮ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਮੁਕੱਦਮਾ ਪ੍ਰੋਨੋਟ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਪੈਸੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਹ ਸੂਟ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਦਈ ਪੈਸੇ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੇ ਪੈਪਸੂ ਮਨੀ-ਲੈਂਡਰਜ਼ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਲੋੜੀਂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲੱਗਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ, ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਜਨਵਰੀ, 1964 ਹੈ। ਲੈਣਦਾਰ ਨੇ 23 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦਾ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ

। ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਨਾਲ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਹੁਣ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ-ਕਰਜ਼ਦਾਰ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸਿਰਫ ਸੀਮਾ ਦਾ ਬਿੰਦੂ ਹੈ ਜੋ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਉਦੋਂ ਖਤਮ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਕਲੋਤੇ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦਲੀਲ ਸਿੰਘ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨਾਲ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਦਰਖਾਸਤ ਦੇਣ ਲਈ 20 ਅਕਤੂਬਰ 1964 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਪਰੇ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਜੋ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਉਹ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਲਾਈਸੈਂਸ ਮਿਲਣ ਦੀ ਮਿਤੀ, ਭਾਵ 23 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਸਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈ ਬਾਕੀ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦਾ ਆਰਡਰ 22 ਇੱਕ ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਨਹੀਂ। ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਹੈ, ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵੈਕਟ ਨਰਸਿਮਹਨ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਕੋਡਾ ਰੈਡੀ (1) ਵਿੱਚ ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਮੈਂ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਮਜ਼ਬੂਤ ਹਾਂ। ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 56 'ਤੇ ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ: -

“ਅਸੀਂ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਲੰਮਾ ਸਮਾਂ ਸੁਣਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਹਾਂ ਕਿ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਧਾਰਾ 399 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), ਜੋ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 4, ਉਪ ਨਿਯਮ (3), ਭਾਰਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।, ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਖਤਮ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਸੈਕਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ 405 ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲਾਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 11, ਭਾਰਤੀ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ।

ਕੋਸੇ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ- ਗੋਪਾਲ ਸਿੰਘ (ਮਹਾਜਨ, ਜੇ.)

ਆਰਟੀਕਲ 156, ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਲਿਮਿਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਸੋਧ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਰਟੀਕਲ 155 ਬਣ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 177, ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਇੱਕ ਧਿਰ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ (ਹੁਣ ਚਾਰ ਮਹੀਨਿਆਂ) ਦੇ ਅੰਦਰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਸੀਮਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਦਲ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਬਕਾਇਆ ਕਾਰਵਾਈਆਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੀਸੀਨ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦਾ ਆਪਣਾ ਚਰਿੱਤਰ ਗੁਆ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਅਮਰਦਾਦ ਦੀ 14 ਤਰੀਕ ਨੂੰ ਜਦੋਂ ਕੋਡਾ ਰੈਡੀ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਕੋਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲੀਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਬਸਟੀਟਿਊਸ਼ਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋ

ਸਕਦਾ। ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੰਭਾਵੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਉਹ - ਕੋਡਾ ਰੈਂਡੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਆਪਣੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਚਾਉਣਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਸੀ। ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਬਦਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ - ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ . ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ। ਜੇਕਰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਅਰਥ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਪੀਲ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਵੀ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਦੋ ਦੌਰ ਚੱਲਣੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋ ਜਾਣਗੇ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੀਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਮੁਦਈ-ਜਵਾਬਦਾਰ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਯਤਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਥੀਓਦੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਾ ਸਿਰਫ ਅਪੀਲ, ਬਲਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮਾ ਵੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸਫਲ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਵਿਚਲੇ ਕਾਰਜਾਂ ਲਈ ਅਬੇਟਮੈਂਟ ਦਾ ਪੂਰਾ ਸਿਧਾਂਤ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।
ਦੇਖੋ ਬਕਸ਼ੋ ਬਨਾਮ ਪਿਆਰੋ (2), ਨੌਮਲ ਬਨਾਮ ਤਾਰਾ

I. L. R. Punjab and Haryana (1968)1

ਚੰਦ (3), ਕਾਸਿਮ ਹੁਸੈਨ ਬਨਾਮ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ (4)। ਮਦੁਲੇਤੀ ਰੈਡੀ ਬਨਾਮ ਰਹੀਮਦਨ ਬੀ (5)। ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਣਾ ਬੇਤੁਕਾ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਧਾਰਾ 156 (ਹੁਣ 155), ਹੈਦਰਾਬਾਦ ਲਿਮਟੇਸ਼ਨ ਐਕਟ, ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ, ਉਸੇ ਸਮੇਂ ਇਹ ਉਸ ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ ਜੋ ਮੂਲ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲੀਬਿਤ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਜਿਹੀ ਬੇਤੁਕੀਤਾ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ”

ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਲੋੜ ਉਦੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵ, 23 ਸਤੰਬਰ, 1964 ਨੂੰ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਲਈ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਸੱਠ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ-ਅੰਦਰ ਛੋਟ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਭਾਵ. ਤੀਹ ਦਿਨਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਪਰੇ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੰਨਣਾ ਹੈ ਕਿ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਦਰਖਾਸਤ ਸਿਰਫ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਝਾਉਣ ਲਈ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਛੋਟ ਨੂੰ ਟਾਲਣ ਲਈ। ਇਸ ਦਾ ਕੋਈ ਨਤੀਜਾ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਲੇਬਲ ਨਾਲ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪੈਂਦਾ। ਇਹ ਉਹ ਪਦਾਰਥ ਹੈ ਜੋ ਮਾਇਨੋ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਤੀਰਥ ਸਿੰਘ ਨੇ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਬਨਾਮ ਬੋਲਾ ਸਿੰਘ (6) ਵਿਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨੂੰ ਮੁੜ ਸੁਰਜੀਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਲ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਵਿਦਵਾਨ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ ਇਹ ਮੰਨਣ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਕਿ 20 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀ।

ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਵਾਦ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਵਧਿਆ ਹੈ।

ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 25 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1967 ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਆਰ.ਐਨ.ਐਮ _

- (3) 144 ਆਈਸੀ 883 = ਏਆਈਆਰ 1933 ਸਿੰਧ 200।
- (4) 184 IC 81 = ATR 1939 ਅਵਧ। 277
- (5) 1947-2 ਐਮ.ਐਲ.ਜੇ. 487=ਏਆਈਆਰ 1949 ਮੈਡ. 199.
- (6) 1966 ਕਰ. LJ (Pb.) 98.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ

I. L. R. Punjab and Haryana (1968)1

ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਲਜ਼ੇਬਾ